



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 594/2020
05.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 409/19 од 17.09.2019. године, у седници одржаној 05.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 409/19 од 17.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 409/19 од 17.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр 434/18 од 22.05.2019. године, у првом ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. У другом ставу изреке, обавезана је тужена да тужиљи, на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, плати 400 евра у динарској противвредности на дан исплате по средњем курсу НБС, са законском каматом почев од 22.05.2019. године до исплате. У трећем ставу изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног, а до траженог износа од 3.000 евра, са означеном каматом. У четвртом ставу изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 409/19 од 17.09.2019. године, у првом ставу изреке, жалба тужене је одбијена, жалба тужиле делимично усвојена и делимично одбијена, па је првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка преиначена на тај начин што је обавезана тужена да тужиљи, поред износа од 27.000,00 динара, исплати још и износ од 5.400,00 динара, на начин и под условима као у првостепеној одлуци, док је у преосталом побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и непреиначеном делу

одлуке о трошковима, првостепена пресуда потврђена. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиле је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се ревизијом не би могла побијати, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према одредби става 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиле за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року. Наводима ревизије оспорава се одлука само у погледу висине износа за који судови налазе да представља адекватно обештећење због утврђене повреде права. Имајући у виду да одлука о висини накнаде, као адекватном обештећењу, зависи од чињеничног стања утврђеног у току поступка и на коме је заснована одлука у сваком конкретном случају, то Врховни касациони суд налази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, што значи да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом, имајући у виду означену вредност предмета спора, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић